

Parashat Naso How the Blessing Works Rabbi Shai Finkelstein

במדבר פרק ו פסוק כג

דַּבֵּר אֶל־אֶהֱרֹן וְאֶל־בְּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם.

בראשית רבה (תיאודור-אלבק) פרשת לך לך פרשה מג

מֵהֵיכָן זָכוּ יִשְׂרָאֵל לְבִרְכַת כֹּהֲנִים, רַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי נַחֲמִיָּה וְרַבִּינָן, רַבִּי יְהוּדָה אָמַר מֵאֲבָרְהָם: כֹּה יְהִי זֶרַעְךָ: כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. רַבִּי נַחֲמִיָּה אָמַר מֵיִצְחָק, שֵׁנָאֲמַר: וְאֲנִי וְהַנְּעָר גִּלְכָּה עַד כֹּה, לְפִיכֹךְ אָמַר הַמָּקוֹם כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְרַבִּינָן אָמְרֵי מֵיִצְחָק, שֵׁנָאֲמַר: כֹּה תֹאמַר לְבֵית יִצְחָק, וּכְנַגְדּוֹ כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת נשא סימן ה

אמר הקדוש ברוך הוא מתחלה אני הייתי מברך בריותי מכאן ואילך הרי הברכות מסורות לכם ותהיו מברכין את בני ישראל, לפיכך אמר הקדוש ברוך הוא למשה שיזהיר לאהרן ולבניו שיהיו מברכין את ישראל מנין ממה שקראו דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו, כה תברכו זש"ה השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך. אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא רבש"ע לכהנים אתה אומר שיברכו אותנו אין אנו צריכין אלא לברכתך

ולהיותנו מתברכין מפיד ש'נא' השקיפה ממעון קדשך, אמר להם הקדוש ברוך הוא אף על פי שאמרתי לכהנים שיהו מברכין אתכם אני עומד עמהם ומברך אתכם לפיכך הכהנים פורשין את כפיהם לומר שהקב"ה עומד אחרינו, וכן הוא אומר הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים מה בין אצבעות של כהנים מציץ מן החרכים בשעה שפושטין כפיהם, לכך נאמר כה תברכו את בני ישראל.

תלמוד בבלי מסכת חולין דף מט עמוד א

רבי ישמעאל אומר: למדנו ברכה לישראל מפני כהנים, לכהנים עצמן לא למדנו. כשהוא אומר: "ואני אברכם" – הוי אומר: כהנים מברכין לישראל, והקדוש ברוך הוא מברך לכהנים. רבי עקיבא אומר: למדנו ברכה לישראל מפני כהנים, מפני גבורה לא למדנו. כשהוא אומר "ואני אברכם" – הוי אומר: כהנים מברכין לישראל, והקדוש ברוך הוא מספיק על ידם. אלא רבי עקיבא, ברכה לכהנים מנא ליה? אומר רב נחמן בר יצחק: מ"ואברכה מברכיה". ומאי מסייע כהני? דמוקי לה לברכת כהנים במקום ברכה דישראל.

רש"י חולין מט ע"א

במקום ברכה לישראל • אצל ברכת ישראל דהכי עדיפא דמשמע שמתברכין הן עם השאר.

רשב"ם פרק ו פסוק כג

כלומר לא תברכו מברכת פיכם כאדם שאומר תבואתה לראש פלוני כך וכך אלא אלי תתפללו שאברכם אני, כמו שמפרש יברכך ה', ואני אשמע קולכם כאשר תאמרו ואברכם לישראל, כמו שמפרש ושמו את שמי על בני ישראל, כשיברכו כהנים לישראל בשמי ולא בשמם, אני אברכם לישראל כמו שיתפללו הכהנים ואומרים יברכך ה'.

אור החיים פרק ו פסוק כג

אמר פעם ב' לאמור, אולי כי חש הכתוב לומר שאינו אלא רשות תלמוד לומר לאמר כי מצות עשה היא לאמר. עוד ירצה שלא לאהרן ובניו שהיו אז בנמצא לכד הוא מצוה אלא גם לדורות.

רש"ר הירש פרק ו פסוק כג

דבר אל אהרן וגו' • אין זו רשות; אלא זו חובה המוטלת על בני אהרן לברך את בני ישראל. אין הכהן מברך את העם מפני שהוא דורש את טובתו, אלא ברכת כהנים היא חלק מעבודתם במקדש. כי הכתוב מגדיר כך את עבודת הכהונה: "לעמד לפני ה' לשרתו ולברך בשמו; וכן עוד: "כי בם בחר ה' אלהיך לשרתו ולברך בשם ה'". נמצא שברכת כהנים היא חלק

מהשירות, והיא קשורה עמו בקשר הדוק. הכהן עומד ומשרת לפני ה' ומברך בשליחותו ובשמו. משום כך אין הכהנים מברכים אלא בעבודה, עם סיום הקרבת קרבן ציבור. והואיל וברכת כהנים היא חלק מן השירות והעבודה, יש לה גם האופי של כל מעשי העבודה. משמעותה היא בתוכנה שניתן לה אובייקטיבית, והכהן המשרת האומר את הברכה איננו אלא כלי שהוזמן לכך; באמצעותו יבואו לידי ביטוי המעשים שם והמלים כאן. מות בני אהרן כבר קבע ביחס לכלל העבודה: רק מעשה שנעשה "ככתוב" הוא בגדר "עבודה".

Rav on Chumash 6:23

Maimonides indicates that the kohanim hold their fingers closed until beginning the blessing, and then open them. The fingers represent man's possessiveness; hence the commandment not to close one's hand to the destitute. During the priestly blessing, these fingers of the hand are spread apart, the open fingers serving as a conduit for blessing.

שפת אמת, במדבר, נשא י"ג:ד'

בברכת כהנים כה תברכו את בני ישראל. פי' שבנ"י הם כלים להמשיך הברכה על ידיהם כדכתיב ושמו את שמי כו'. דאיתא אין כלי מחזיק ברכה אלא שלום. והשלימות אינו בנמצא רק בבנ"י שנקראו השולמית ובמד' אומה שמסיימים לה שלום בכל יום. ולכן הם יכולים לקבל הברכה והקב"ה נותן ברכתו תמיד מן השמים כשיש כלי לקבל.